

Zahle: Den Bemærkning, som fremkom fra det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), overraskede mig paa visse Punkter noget ved sin Overflødighed; jeg er mig bevidst ikke at have givet nogen som helst Anledning til dens Fremkomst. Samarbejdet i Udvalget har hele Tiden været det bedste, og det kunde paa ingen Maade falde mig ind at staa op her ved tredie Behandling og sige noget som helst, der faldt udenfor Rammen af det, som er den korrekte Opfattelse af, hvad der er sket i Udvalget. Jeg har heller ikke noget Øjeblik hævdet, at det var Sælgerne, der som saadane vare Skatteydere i Grønland. Tværtimod, fra det Øjeblik, det ærede Medlem for Færøerne (Effersøe) fremsatte den Tanke, at man i Stedet for „Sælgerne“ skulde sætte „paa den grønlandske Befolknings Vegne“, har jeg med Iver grebet denne Tanke, fordi den var langt vigtigere end den oprindelig af mig fremsatte, thi paa Grund af de særlige Forhold med Repartitionen maatte jeg indrømme det ærede Medlem fra Færøerne, at han har Ret i, at det ikke vilde være saa heldigt, at man lagde til Grund den Opfattelse, at det uden videre var Sælgerne, der betalte dette Beløb, idet det vilde have Indflydelse paa Repartitionen, og Sælgerne vilde kunne kræve tilbage, hvad de personlig havde ydet. Jeg har derimod, som det er korrekt, sagt, at det er den grønlandske Befolkning selv, der udreder denne Femtedel, at det er den grønlandske Befolkning selv, der gennem det Arbejde, den udfører, den Jagt, den udøver, ved sin Fuglefangst og sit Fiskeri skaffer til Veje de Varer, af hvilke en Part gaar til Afholdelse af de offentlige Udgifter i Grønland. Dette har jeg ønsket skulde slaas fast; Formen derfor og Tanken i den Bestemmelse, som nu foreligger, skyldes det ærede Medlem fra Færøerne — jeg tror, den fik sin endelige Form gennem et Forslag, der blev stillet af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sammen med det ærede Medlem fra Assens (Berntsen). Men det er dog og vedbliver at være et Udtryk for, at man fra Udvalgets Side, som Ordføreren ogsaa fastslog ved anden Behandling, hævder og fastholder, at det er den grønlandske Befolkning selv, der bærer Udgifterne til de offentlige Anliggender i Grønland.

P. Knudsen: Det Spørgsmaal, her er rejst, særlig af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), har jeg ret udførligt ud-

talt mig om ved anden Behandling. Jeg havde ikke tænkt mig det nødvendigt at komme ind paa det nu igen, men de faldne Bemærkninger tvinge mig til at gøre nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem roste Forslaget for, at det ikke greb forstyrrende ind i Udviklingen i Grønland, og sigtede vistnok herved til de Ændringsforslag, jeg stillede ved anden Behandling. Jeg tror nu, at det ærede Medlem ser noget forkert paa disse, for Meningens var jo ikke at gribe forstyrrende ind i Udviklingen, men tværtimod at føre den fremad paa et Omraade, som det foreliggende Lovforslag efter min Mening ikke tager tilstrækkeligt Sigte paa, nemlig det økonomiske.

Det ærede Medlem har selvfølgelig ikke alene læst forskellige Skrifter om Grønland, men ogsaa den Betænkning, den ærede Ordfører har affattet, og vil derfor have set, hvorledes det økonomiske Spørgsmaal i Grønland i Tidens Løb er blevet behandlet saaledes, at det har været, jeg kan godt sige, til Ødelæggelse for Grønlænderne — det staaar udtrykkeligt et Sted, jeg husker ikke i Øjeblikket hvor —, idet Grønlænderne paa et vist Tidspunkt ligefrem omkom af Sult og Nød. Forholdene ere heldigvis blevne forbedrede i den senere Tid; de Tilstande, jeg her taler om, ligge noget tilbage. Men naar de økonomiske Forhold ere blevne behandlede paa den Maade, er det efter min Mening ganske korrekt, at man under Behandlingen af et Lovforslag om Grønland tager noget Sigte paa, at ogsaa den Side tages op og føres ind i en Gænge, der kan være til Grønlands Fordel, og jeg har nogen Grund til at tro, at de ville kunne føres ind i en saadan Gænge. Men jeg er dog ikke sikker i den Henseende, thi, som jeg har sagt ved anden Behandling, er der to forskellige Strømninger indenfor det Udvalg, Ministeren har nedsat. Flertallet holder bestemt paa, at man overfor Grønlænderne skal drive en reel og ærlig Handel, man skal købe deres Varer for, hvad de ere værd, naar de fornødne Omkostninger ere fradragne, og man skal sælge sine Varer til dem for den Pris, de ere værd; de maa, som alle andre Mennesker, finde sig i at betale, hvad Varen er værd. Den højtærede Minister bemærkede ved anden Behandling, at jeg havde ikke taget det Spørgsmaal op i Betænkningen, at de europæiske Varer, der sælges deroppe, ogsaa vilde stige i Pris, naar man gennemførte det System, som Flertallet holder paa. Det har jeg ikke haft Anledning til at nævne; jeg har